

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

08 ינואר 2013

34412
מ"א

ת"א 163576-09 גולדמן ואח' נ' חולון
מוטורס בע"מ ואח'

אל. חיים קליר ושות' - משרד עו"ד
אלی קויפמן 4 מיקוד 61500
תל אביב - יפו

טלפון מרכז מידע: 077-2703333

טפידוקט שרותי מחשב בע"מ
16-01-2013
נחה כל לחריקה

מכתב מלווה

מצורף בזה מסמך פסק דין.

מזכירות בית המשפט

כ"ו טבת תשע"ג, 08 ינואר 2013

תאריך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 163576-09 גולדמן ואח' נ' חולון מוטורס בע"מ ואח'

בפני כב' השופט ירון בשן

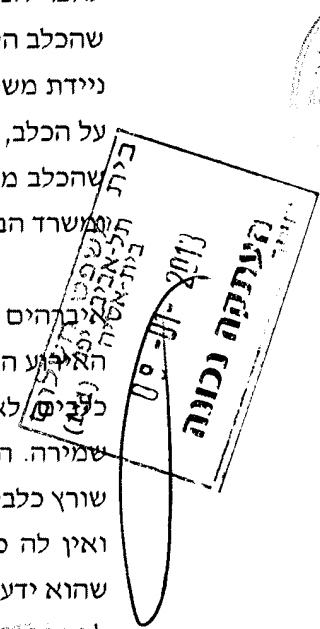
תובע מוטי גולדמן

נגד

נתבעים
1. חולון מוטורס בע"מ
2. סיירת לבוק (2003) בע"מ
3. יבגני פגובה

פסק דין

1
2 זוהי תביעה בגין נזק גוף שנגרם לתובע לטענתו כאשר ננשך ע"י כלבו של הנתבע 3 (להלן: פגובה)
3 שיצא מחצר הנתבעת 1 (להלן: המוסך), שם שמרה הנתבעת 2 (להלן: חברת השמירה).
4
5 לטענת התובע, בערך בחצות 18.10.07 הוא צעד באזור התעשייה בחולון כאשר לפתע התנפל עליו
6 כלב שקפץ מעל גדר נמוכה, יצא מחצר המוסך, ונשך אותו בפלג גופו התחתון. הוא סיפר שלפני
7 האירוע הוא ביקר עם חברו בפיצוץ סמוכה. בסיכומי התשובה נקב לראשונה בשמה "מלך-
8 הבייגלה" ובכתובתה, רחוב הפלד 21. לדבריו, המקום נסגר מאז האירוע. בסוף האירוע הוחזר הכלב
9 לחצר המוסך בידי שומר הלילה שהתנצל והציג עצמו בשם רומן. לטענת התובע, נודע לו אח"כ
10 שהכלב היה שייך לפגובה וגר במוסך כשהשומרים מטפלים בו בידעית בעל השליטה בחברה. הוזמנה
11 ניידת משטרה, התובע פונה על ידי חברו לקבלת טיפול רפואי וחזר למחרת למוסך כדי לקבל פרטים
12 על הכלב, מחשש לכלבת. לטענת התובע, הבטיח לו מנהל המוסך, מר אבי פרנסיס (להלן: פרנסיס),
13 שהכלב מחוסן ואף נתן לו את מספר הטלפון הנייד שלו. התובע דיווח למשרד הבריאות על האירוע
14 משרד הבריאות יצר קשר עם מר פרנסיס שהסגיר את הכלב.
15
16 בהחלטת בית דין (להלן: אלסייד), בעל השליטה בחברת השמירה הצהיר, שהשומר בעת ובמקום
17 האירוע הנטען היה רומן שייצינקו, שמיטב ידיעתו, לא גר עוד בישראל. חברת השמירה לא מחזיקה
18 כלבים, לא מתירה לשומרים להביא כלבים לעבודה וההסכם עם המוסך (שאינו כתוב) לא כלל כלבי
19 שמירה. הכלב היה שייך **כנראה** לפגובה, שבזמן האירוע כבר לא היה בארץ. מדובר באזור תעשייה
20 שורץ כלבים וכלל לא בטוח שדווקא כלב זה הוא שנשך את התובע. חברת השמירה אינה בעלת הכלב
21 ואין לה כל זיקה אליו. היא מעולם לא סיפקה לו מים או מזון. בתצהירו ובחקירתו, הודה העד
22 שהוא ידע בזמן אמת שהכלב מתגורר במוסך. גם במשטרה הודה אלסייד, שהאירוע דווח לו בסמוך
23 להתרחשותו ע"י שומר הלילה, רומן שייצינקו. הוא הגיש דף הנחיות לשומרים ואין בו כל אזכור
24 לכלבים והעיד שלאחר האירוע יצאה הוראה מפורשת שאין להביא כלבים לעבודה.
25

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 163576-09 גולדמן ואח' נ' חולון מוטורס בע"מ ואח'

1 פרנסיס, מנהל המוסך, העיד שהמוסך מוקף בגדר גבוהה, למעט באזור המיועד לתצוגת רכבים
 2 חדשים שם גובהה כ- 70 ס"מ. למיטב ידיעתו היה הכלב שייך לפגובה, שעבד כשומר לילה תקופה
 3 מסוימת לפני האירוע, אך לא ברור אם זה הכלב שנשך את התובע. הוא הניח שכך הוא הדבר לאחר
 4 ששמע לראשונה על אירוע התקיפה בשיחת טלפון ממשרד הבריאות כאשר התבקש להסגיר את
 5 הכלב וכך פעל. העד לא ידע להסביר כיצד הגיע מספר הטלפון הנייד האישי שלו לידי התובע ובעדותו
 6 "לא זכר", פרטים רבים. הוא הודה שהכלב שהה דרך קבע בשטח המוסך ואף הייתה לו מלונה בחצר
 7 אך בתצהירו הצהיר, כי למיטב ידיעתו בדרך כלל פגובה הביא עמו את הכלב למשמרת ובסופה
 8 החזיר את הכלב הביתה. בכל מקרה, טען העד כי באותם מקרים היוצאים מכלל בהם הכלב נשאר
 9 בשטח המוסך, הוא היה קשור ברצועה.

טענות הצדדים לעניין האחריות

10
 11
 12
 13 התובענה הוגשה על פי פקודת הנזיקין [נוסח חדש] בעילה על פי סעיף 41א (שעניינו חזקת חבות בגין
 14 היוק על ידי כלב) ולחלופין, בעילת רשלנות. לטענת התובע, הנתבעים הם בעלים או מחזיקים בכלב
 15 דרך קבע ביחד ולחוד ולכן, חלה עליהם חובה מוגברת לפצותו מבלי שתעמוד להם כל הגנה על פי דין.
 16 לכלב הייתה מלונה בשטח המוסך ובעל השליטה בחברת השמירה ידע על-כך בזמן אמת. לחלופין,
 17 הפרו הנתבעים את חובת הזהירות כלפיו. על המוסך חלה חובה להחזיק את הכלב בצורה בטיחותית
 18 כשהוא קשור ולפיו זמם וכאשר הוא מוחזק מאחורי גדר אפקטיבית. על חברת השמירה היה לחדד
 19 נהלי עבודה עם כלבים וחובה עליה להפעיל פיקוח אפקטיבי על עובדיה. פגובה, בעליו של הכלב,
 20 הביא את כלבו לעבודת, נטש אותו במוסך ומאז לא שב. היה עליו לדאוג לסידור אחר לכלב
 21 משהובהר לו שלא יוכל להחזיקו עוד אולם אין בכך ולא כלום מאחר שבפועל, בזמן התקיפה, לא
 22 היה לו כל קשר אל הכלב ולחלופין, הקשר היה קשר בעלות פורמלי חלש ואין להטיל עליו אחריות.
 23 התובע טוען כי כאשר הבעלות מבוססת על זיקה קניינית מרוחקת, יש להעדיף את הטלת האחריות
 24 על מי שהחזיק בפועל בכלב גם אם אינו בעליו בהיותו מונע הנזק היעיל ביותר.
 25
 26 התובע טוען שנשך על ידי כלב וגרסתו העובדתית הייתה מפורטת וללא פגמים. גרסתו חוזקה לדעתו
 27 בעדויות העדים האחרים. אלסייד אישר כי שומר הלילה היה רומן שייצינקו. הוא ידע אודות הכלב,
 28 ידע שהיה שייך לפגובה וידע שהוא מביאו לעבודה ומטפחו בחצר המוסך. הודאת אלסייד במשטרה
 29 היא הודאת חוץ קבילה המעידה שהאירוע דווח לאלסייד מיד לאחר התרחשותו מכלי ראשון במהלך
 30 הרגיל של העניינים ולפני שהוגשה תביעה משפטית בנדון. המצאות מספר הטלפון הנייד הפרטי של
 31 פרנסיס, חוסר יכולתו של פרנסיס להסבירה ועדותו של פרנסיס שיתכן שעדות התובע בענין זה היא
 32 אמת – כל אלה תומכים בגרסתו שהוא פנה לפרנסיס מיד לאחר האירוע לקבלת פרטי הכלב. גם
 33 אזכור שמו של פרנסיס בתלונת התובע במשטרה, מצביעה על כך שפרנסיס ידע על האירוע עוד לפני
 34 פניית משרד הבריאות בדרישה שישגיר את הכלב. התובע מסתמך על תצהיר תשובותיו של פרנסיס
 35 לשאלון: על השאלה מה היה תפקידו של הכלב התוקף במוסך השיב "שמירה". לשאלה מי היה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 163576-09 גולדמן ואח' נ' חולון מוטורס בע"מ ואח'

1 אחראי לכלב התוקף, השיב, כי אף אחד מעובדי המוסך לא טיפל בכלב וכי הכלב שייך לעובד חברת
2 השמירה. מסעיפים נוספים בתצהיר למד התובע שפרנסיס ידע אודות הכלב, על הדרך שבה הכלב
3 הובא למוסך ועל תנאי אחזקתו שם. לטענת התובע, יש לראות בתשובות אלה הודאת בעל דין.
4
5 המוסך טוען שאין לתת אמון בגרסת התובע שאינה עקבית מכיוון שהתובע הוא בעל דין יחיד
6 המעוניין בתוצאות ההליך ויש להחיל על עדותו את הוראות סעיף 54 לפקודת הראיות. בעדותו
7 גרסאות סותרות המצדיקות את דחיית תביעתו. כך למשל, נכתב בתצהירו, כי בזמן התקיפה
8 השתלט השומר על הכלב, תפס אותו בצווארו וגרר אותו חזרה לשטח המוסך. במשטרה העיד
9 התובע, כי הוא גירש את הכלב שלבסוף ברח בחזרה למוסך. לבסוף, בחקירתו העיד התובע שאינו
10 זוכר את השתלשלות האירועים והוא מניח שגירש את הכלב בפעולה אקטיבית אבל השומר הוא
11 שגרר אותו בסופו של דבר חזרה למוסך. המוסך טוען, שהתובע לא הוכיח שדווקא הכלב הספציפי
12 שהיה המצוי בשטח המוסך, הוא הכלב שהיה מעורב בתקיפה. תיאורו של התובע את הכלב עמום
13 ויכול להתאים לכלבים רבים אחרים. התובע הוא זה שמסר לשירותים הוטרינרים כי הכלב שייך
14 למוסך והאירועים השתלשלו מאותה נקודה מתוך הנחה זו מבלי לברר את מעורבותו בפועל של
15 הכלב. המוסך תוהה גם מה היו מעשיו של התובע באזור של העיר ורומז למעשים לא כשרים.
16 נטען גם נגד התובע, על שנמנע מלהעיד את חברו שהיה במקום. המוסך לא טוען שהחבר ראה את
17 אירוע התקיפה עצמו אולם בנסיבות בהן עצם המצאות התובע באזור מחשידה, היה מקום להעיד
18 אותו. בשלב הסיכומים ביקש התובע להביא תצהיר של החבר – אך הנתבעים התנגדו לכך והבקשה
19 נדחתה. המוסך תוקף את אמינות התובע גם בנוגע לנסיבות שבהן נודע לפרנסיס אירוע הנשיכה.
20 נטען גם שהתובע לא מסר פרטים רפואיים מלאים מיוזמתו למומחה בית המשפט על אודות עברו,
21 ונטען שזהו "מנהג" של התובע שלא להיות אמין. לטענת הנתבעת קו זה חזר על עצמו גם בגרסאותיו
22 השונות של התובע בנוגע לעברו התעסוקתי ובנוגע לתעסוקתו כיום. עוד טען המוסך, שאם תקבל
23 התביעה עדיין יש להטיל את האחריות על חברת השמירה. הכלב היה ללא ספק שייך לעובד חברת
24 השמירה. לאחר עזיבתו את הארץ, עברה האחריות להחזקת הכלב לחברת השמירה, שעל השליטה
25 בה ידע אודותיו. על פי ההסכם עם חברת השמירה, היה על החברה להמשיך ולטפח את הכלב, לדאוג
26 לתזונתו ולדאוג לחיסונו. לסיכום, הכלב היה תחת אחריות השומרים. האירוע נחקר במשטרה וגם
27 המשטרה לא מצאה מקום לערב את מנהלי ובעלי המוסך.
28
29 חברת השמירה מצטרפת לטענות המוסך בכל הקשור לאמינות התובע, למעשיו במקום, לסתירות
30 בנוגע למצבו הרפואי הקודם ולתעסוקתו, להמנעותו מלהעיד את חברו ולתיאור השתלשלות
31 האירועים בגמר אירוע התקיפה. היא הוסיפה וטענה כי התובע עובד כיום בשוק ההון ומסתיר זאת.
32 טענה זו תידון בהמשך לגופה אך בעצם העובדה שהתובע מסתיר את עיסוקו זה, יש השלכה על
33 אמינותו בכלל לטענת הנתבעת. חברת השמירה טוענת שהיא המעסיקה שומרים בלבד. שירותיה לא
34 כוללים שימוש כלבים. היא מעולם לא טיפלה בכלב ומעולם לא דאגה לרווחתו. הבאת הכלב למקום
35 העבודה הייתה פרי יוזמתו הפרטית של פגובה בתיאום עם המוסך שסיפק מקום למגורי הכלב וככל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 163576-09 גולדמן ואח' נ' חולון מוטורס בע"מ ואח'

1 הנראה גם את צרכיו האחרים ומשכך אין מקום גם להטיל על חברת השמירה אחריות שילוחית.
2 מכל מקום, אין מחלוקת על כי פרנסיס הביא את הכלב להסגר ויש בכך כדי להעיד על כי השליטה
3 בכלב הייתה של המוסך. נטען כי לא ניתן לראות בפגובה בעלים של הכלב ולמצער, יש להעדיף את
4 הטלת האחריות על מי שבפועל שלט בכלב באותו זמן גם אם לא היה בעליו.

5

6

הכרעה בשאלת האחריות

7

8 התובע ננשך על ידי כלב. התובע העיד על-כך, מעידות על כך שפע ראיות חיצוניות והדבר למעשה
9 אינו במחלוקת. הנתבעות טוענות שזהות הכלב לא הוכחה אך הן טוענות. התובע העיד שכלב שיצא
10 מחצרי המוסך נשך אותו. הוא העיד שהכלב עזב אותו בעצמו וגם שנגרר על ידי שומר הלילה שהיה
11 במקום. לדעת הנתבעות זו "סתירה" החותרת תחת אמינות הגרסה. בפועל נראה שמדובר בשלבים
12 שונים באותו אירוע, אך בכל מקרה, מדובר בפריטים שוליים, שאין להם כל השלכה על אמינות
13 הגרסה המהותית, והם לא נחוצים להבנתה. התובע העיד שלאחר האירוע הציג עצמו שומר הלילה
14 בשם "רומן", קשר עצמו בהתנהגותו לשליטה בכלב והתנצל. אלסייד אישר שבמוסך גר באותה
15 תקופה כלב, ששומר לילה היה באותה עת רומן שייצינקו, והוא שדיווח לו על האירוע. זו הודאה
16 שנמסרה בסמוך לאירוע בניגוד לאינטרס והיא קושרת את הכלב הנושך עם הנתבעות 1-2. התובע
17 העיד שלמחרת האירוע הוא פנה למנהל המוסך, פרנסיס, ואף קיבל ממנו את מספר הטלפון הנייד
18 שלו. פרנסיס לא ידע להסביר כיצד התגלגל לידי התובע המספר אך בתחילה טען בתוקף ששמע
19 אודות אירוע הנשיכה לראשונה רק טלפונית, ממשרד הבריאות כשהתבקש להסגיר את הכלב.
20 לבסוף אישר פרנסיס שיתכן שפשוט אינו זוכר את פניית התובע אליו וייתכן שהיא נעשתה כטענתו.
21 מה שחשוב לצורך ענייננו היא התוצאה הסופית: פרנסיס לא טען בפני משרד הבריאות שלא היו
22 דברים מעולם. הוא הסגיר את הכלב. לאור כל זאת שוכנעתי, שהכלב ששהה בחצרי המוסך בזיקה
23 לשומרים במקום, אכן נשך את התובע בנסיבות שתוארו.

24

25 הנתבעות פקפקו בלגיטימיות של המצאות התובע במקום בשעת לילה, אך לא הניחו לכך כל בסיס
26 עובדתי ולא הביאו בדל ראיה שהתובע עשה מעשה אסור כלשהו. בסיכומיהן העלו "רמיזות" והלינו
27 על כך שהתובע לא העיד במשפט את החבר שהיה עמו באותה "פיצוציה" סמוכה (שלטענת הנתבעות
28 אינה קיימת). התובע ניסה להגיש תצהיר של אותו חבר כראיה מאוחרת. חברת השמירה התנגדה
29 לכך. הגשת הראיה הנוספת לא הותרה גם מפני שהיתה מיותרת לחלוטין. אדם המצוי ברשות
30 הרבים בשעת לילה אינו "חשוד" אוטומטי במעשים לא כשרים. הוא לא חייב ליתן דין וחשבון מה
31 הוא עושה שם. אם נשך אותו כלב, אין עליו נטל להוכיח שהדבר לא קרה באשמתו. זכותו של התובע
32 לטייל ברחוב ליד מוסך גם בשעת לילה, בלי לפחד שכלב ינשוך אותו. הוא אינו חייב להסביר עם מי
33 היה שם ולשם מה הזדמן למקום. הבאת ראיות על ידו לענין זה, היתה מיותרת.

34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 163576-09 גולדמן ואח' נ' חולון מוטורס בע"מ ואח'

1 המוסד וחברת השמירה (והתובע בעקבותיהן) טענו שפגובה, הוא בעלי הכלב, אך למעשה טענה זו
2 כלל לא הוכחה. לעדי ההגנה, אין ידיעה פוזיטיבית על זכות קניינית של אדם זר. עדותם בענין זה
3 אכן היתה מסוייגת ולא במקרה. לכל היותר יכולים היו להעיד שפגובה נהג בכלב "מנהג בעלים",
4 אך למעשה, אפילו את זה לא סיפרו במפורש על סמך מידע מכלי ראשון. כשבוחנים את הטענה
5 שפגובה היה בעל הכלב, מתגנבת ללב תחושת אי-נוחות: היש לנתבעות 1-2 דרך טובה יותר
6 להשתחרר מאחריות למעשי הכלב, מאשר לייחס את הבעלות בו לאדם זר? והיש זר מתאים
7 יותר לתפקיד השעיר לעזאזל, מאשר אדם שבעת האירוע וגם בעת המשפט לא יודע את שמייחסים
8 לו, אינו נמצא בארץ ואינו מתגונן?
9

10 כלב הוא "מטלטלין". ס' 7 חוק המיטלטלין, תשל"א-1971 קובע כי " הבעלות במיטלטלין פוקעת
11 כשבעלם מוציאם משליטתו תוך כוונה להפקירם" וס' 3 קובע כי "מיטלטלין שאין להם בעל יכול
12 כל אדם, בכפוף לכל דין, לרכוש את הבעלות בהם בתפישתם תוך כוונה לזכות בהם". לכאורה,
13 יתכן שפגובה היה אי אז בעבר בעלי הכלב. יתכן שהבעלים זנח את בעלותו בכלב והמוסד או חברת
14 השמירה, או שניהם יחד הפכו לבעלי הכלב. אין ראיה שפגובה רכש את הכלב או טען בו אי פעם
15 לבעלות. אין כל ראיה היכן גר הכלב לפני ש"שוכן" במוסד. ברור שהכלב גר דרך קבע במוסד גם
16 אחרי שפגובה נעלם, שהכלב טופל שם ושמהל המוסד ידע שהוא מחוסן. הכלב טופל ע"י השומרים,
17 ופרנסיס קיבל על עצמו אחריות על מעשי הכלב כלפי משרד הבריאות. מכלול נתונים אלה לא
18 מאפשר לקבוע ממצא כלשהו בשאלה הקניינית – מי היה בעלי הכלב – אך די בו על מנת לקבוע
19 שהשליטה בכלב והאחזקה בו נעשו בשיתוף בין המוסד לחברת השמירה.
20

21 המחוקק היה מודע היטב לכך שבעולם הלא-משפטי, נפוצים מצבים שבהם שאלת הבעלות בכלבים
22 עמומה מאוד. לא רק שקשה לברר "של מי הכלב", אלא שיתכן שאדם ינהג בכלב מנהג בעלים בלי
23 שמישהו יטרח להסדיר את הבעלות הקניינית בו. על רקע זה נחקק סעיף 41א לפקודת הנוזיקין:
24 "בתובענה בשל נזק לגוף שנגרם על ידי כלב, חייב בעליו של הכלב או מי שמחזיק בכלב דרך קבע
25 (להלן - הבעלים) לפצות את הניזוק, ואין נפקא מינה אם היתה או לא היתה התרשלות מצדו של
26 הבעלים." לצורך תחולת סעיף 41א, לא נבחנת הבעלות בכלב במבחני חוק המטלטלין, אלא די
27 באחזקה דרך קבע בכלב על מנת להטיל על המחזיק חבות בגין נזק גוף שגרם הכלב. בכך, נראה
28 סעיף 41א כמשלים את ההסדר הרחב יותר, שבדיני הרשלנות הכלליים.
29

30 התובע הלך לפי תומו ברחוב והותקף ע"י כלב שפרץ ללא זמם וללא רצועה מתוך חצרי המוסד.
31 הכלב שכן דרך קבע בחצרי המוסד (שטח שהיה מנקודת השקפה כלבית ה"טריטוריה שלו"), טופל
32 ע"י השומרים והיה פעיל בשעות שבהן התקיימה במוסד שמירה. נוכחות הכלב והשליטה בו נראית
33 כמיזם ואינטרס משותף למוסד ולחברת השמירה. בשיתוף זה, לא ניתן להבחין חלקים שונים
34 ודרגות אחריות מובחנות. מי שאמור היה לשלוט במעשי הכלב ולפקח עליו – הן מחמת בעלות
35 אחזקה ושליטה בכלב ובין מחמת בעלות בעלות אחזקה או שליטה בחצרים – הפר את חובת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 163576-09 גולדמן ואח' נ' חולון מוטורס בע"מ ואח'

1 זהירותו כלפי עובר דרך מהציבור הרחב. האחזקה והשליטה **בעת האירוע**, הן בחצרים שמהם יצא
2 הכלב והן בכלב עצמו, נחלקה בחלקים בלתי מסויימים בין המוסך וחברת השמירה. כל אחד מהם
3 יכול היה למנוע את האירוע – אם על-ידי איסור נוכחות הכלב במקום, ואם על-ידי הקפדה על
4 אחזקתו שם באופן בטוח יותר, עם רצועה, זמם או גדר אפקטיביים. מכאן שהן חבות בפיצויו של
5 התובע. יוזכר, שכל אחת מהנתבעות 1 ו- 2, חבה הן מכח אחריותה הישירה והן מכח אחריותה
6 השילוחית למעשי רשלנות שביצעו עובדיהן בידיעתן (ובאשרורן, בדיעבד).
7 אחריות הנתבע 3 לאירוע לא הוכחה. לא ניתן לייחס משקל רב לטענה שהוא היה "בעלי הכלב",
8 כשהיא מושמעת מפי מי שלהם אינטרס מובהק להרחיק מעצמם זיקה לכלב ואין להם ידיעה
9 ממשית על מעמדו הקנייני.

10

11

נזקי התובע

12

13 לדברי התובע, הוא הופל ארצה וננשך בפלג גופו התחתון תוך שהכלב קורע את מכנסיו. לכתב
14 התביעה צורף תיעוד רפואי רב המעיד על הנשיכות ועל חומרתן ואף צורפו תמונות צבע שצולמו
15 בסמוך לאירוע. התובע טוען לנכות אסתטית כתוצאה מהנשיכות אולם מפאת חסרון כיס טוען
16 התובע שנבצר מבעדו להגיש חוות דעת ערוכה כדין לעניין הצלקות. התובע מבקש שבית המשפט
17 יעריך את נכותו האסתטית הגלויה. עיקר טענות התובע מתמקדות בנוק הנפשי. לטענתו, לפני
18 האירוע הוא היה אדם אחר והתפרנס בכבוד. לאחר האירוע פוטר התובע מעבודתו ומאז הוא חסר
19 סבלנות וסובל מתסמינים בתר חבלתיים המונעים את השתלבותו מחדש בעבודה. כן טוען התובע
20 שנגרמו לו נזקים בתחום יחסי האישות ויחסיו עם בתו בת ה- 12 רוויים מהמורות משאינה יכולה
21 אף להביא חברות לביקור בבית לאור נוכחות התמידית של אביה בבית והבושה המתלווה לכך. עוד
22 מציין התובע שמאז האירוע הוא הולך ברחוב עם שוקר חשמלי וכשהוא הולך עם בנו ברחוב, בנו
23 הולך לפניו ומוודא שאין לפניו כלבים.

24

25 התובע מסתמך על חו"ד פסיכיאטרית של ד"ר גרופר. לדעתו, בעברו של התובע אין כל עדות
26 לתחלואה נפשית אולם כעת הוא סובל מהפרעה פוסט טראומטית חמורה ומנכות בשיעור 20%.
27 התובע, שבעבר היה פעיל חברתית, פרודוקטיבי ובעל היסטוריה של מצוינות, מתקשה בפרנסתו
28 ובתפקודו כתוצאה מנכותו זו. הנתבעים הגישו חו"ד של פרופ' נוי. הוא כותב שכבר בשנת 2000
29 התובע התלונן על לחץ נפשי חריג בשל עבודתו כאיש מכירות. התובע אמנם לא קיבל טיפול לאחר
30 תלונות אלה אך סביר שיש לשייך חלק ניכר מנכותו, ככל שקיימת, לעברו. עוד מציין המומחה היעדר
31 בולט של תיעוד שיעיד על טיפולים רפואיים בתחום הנפשי גם לאחר התקיפה. לדברי המומחה, לא
32 סביר שאדם שסובל מ- 20% נכות לא יפנה לקבלת טיפול רפואי. להיעדר תיעוד רפואי רציף משמעות
33 ראייתית נוספת לאחר שד"ר גרופר התבסס רק על תלונות סובייקטיביות של התובע שעלו לראשונה
34 בהקשר למשפט. לגוף עניין סבר פרופ' נוי שאפילו נקבל את תלונות התובע כלשונו, לא ניתן לייחסן
35 לתאונה. לדעתו אין הבדל בין רמת תפקודו הנוכחית של התובע לרמת תפקודו לפני האירוע. גם אז

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 163576-09 גולדמן ואח' נ' חולון מוטורס בע"מ ואח'

1 תעסוקת התובע התאפיינה באי-רציפות ובתקופות ממושכות של אבטלה. מסקנת פרופ' נוי היתה
2 שהתובע לא סובל מתסמינים אופייניים לתסמונת בתר חבלתית ורמת תפקודו נותרה כשהייתה, לא
3 נותרה לו נכות צמיתה אך הוא סבל מנכות זמנית בשיעור 5% למשך שנה מיום האירוע. לאור
4 ההבדלים בין חוות-הדעת, מונה פרופ' פניג כמומחה מטעם בית המשפט בתחום הפסיכיאטרי. גם
5 פרופ' פניג לא מצא אצל התובע תחלואה נפשית לפני שנשך, אך גם הוא הבחין בחוסר יציבות
6 תעסוקתית בעברו. פרופ' פניג העריך שהתובע סובל מתסמונת בתר חבלתית בשיעור 10% בהתחשב
7 בהטבה הצפויה לאחר כ-20 טיפולים קוגניטיביים בעלות 300\$ למפגש. המומחים לא נחקרו ולא
8 מצאתי סיבה כלשהי שלא לקבל את הערכתו של פרופ' פניג.

9

10 תפקוד - התובע טוען שבפועל, נפגעו כושר השתכרותו ותפקודו היומיומי הרבה מהצפוי לאור נכותו
11 הרפואית. הוא פוטר מעבודתו ב- 24.12.07 ומאז לא שב לעבוד. התובע טוען ששכרו בעבודתו
12 האחרונה נפל מפוטנציאל השתכרותו שכן, החל לעבוד שם רק שלושה חודשים לפני שנפגע. התובע
13 מתבסס על עברו התעסוקתי ומכתבי המלצה של מעסיקיו ושל לקוחותיו כדי להוכיח את שאיפתו
14 להצטיינות בכל מעשיו. התובע שירת כחובש ואף אייש תפקיד קצין על אף שלא היה קצין בפועל.
15 בשנים 1991 - 1983 עבד בעסק המשפחתי בממכר בגדים. אח"כ עסק בניהול מכירות ושיווק בתחום
16 הדיור המוגן והאוכלוסייה המבוגרת. בשנים 1998 - 1991 עבד בעמותת "קהילה" שהפעילה מרכזי
17 יום לקשיש. בשנת 1998 החל ללמוד מנהל עסקים באוניברסיטת "דרבי" אותו סיים בשנת 2001
18 ובמקביל למד ניהול רשתות "נובל" במכללת סיוון. בשנת 2000 החל התובע לעבוד בחברת יאיר
19 שחר שיווק בע"מ ובחברת "הורים פלוס" במקביל ללימודיו. הוא סיים את עבודתו שם בשנת 2004.
20 משנת 2004 עד לשנת 2006 עבד התובע כמנהל מכירות מטעם חברת השיווק "שניר" ב"משען"
21 ובשנת 2007, החל לעבוד ברשת "בית בכפר" עד שנפגע. לטענתו, אין ספק ששכרו היה משביח עם
22 הזמן גם בעבודה זו. התובע צירף מכתבי המלצה ממעבידיו קודמים וטפסי 106 לשנים 2004-2007.

23

24 הנתבעות טוענות שהתובע לא הפסיק לעבוד בשל נשיכתו. עברו התעסוקתי אינו רצוף וכולל גם
25 תקופות ארוכות של אבטלה: 11 חודשים בשנת 1999, 7 בשנת 2001, 2 בשנת 2004 ו- 8 בשנת 2006.
26 לפחות מחברת שניר פוטר התובע מסיבות מקצועיות. הן מסתמכות על פרופ' נוי, שלא מצא קו שבר
27 ברור בין תפקוד התובע לפני פציעתו ואחריה. הן אף מזכירות את תמיהת פרופ' פניג, אודות עברו
28 התעסוקתי הלא יציב של התובע ומזכירות שכיום התובע פועל בשוק ההון. התובע לא הכחיש שהוא
29 מספר שהוא פועל בשוק ההון אלא שלטענתו, הדבר נעשה מבושה כדי להסתיר את אבטלתו.
30 הנתבעת טוענת שהסבר זה לא סביר ובכל מקרה נכות התובע לא מצדיקה את הפסקת עבודתו כליל.
31 לכן יש לראות בהחלטתו שלא לעבוד, הפרת חובת הקטנת הנזק.

32

33 הראיות אודות עברו התעסוקתי של התובע יוצרות תמונה מבלבלת. מצד אחד הציג מכתבי המלצה
34 ומצד שני החליף מקומות עבודה רבים (ולא בכולם מילא תפקיד מקצועי מובהק) וסבל מתקופות
35 ארוכות של אבטלה. מאז שנשך התובע הוא אינו עובד כלל, אף שלטענתו, הוא מספר לאנשים שהוא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 163576-09 גולדמן ואח' נ' חולון מוטורס בע"מ ואח'

1 פעיל בשוק ההון. נכות נפשית בשיעור 10% או צלקות לא מצדיקות המנעותו של אדם מעבודה במשך
2 שנים. סביר שנכות נפשית כזאת עשויה לגרום לתובע קשיים כלשהם, אך "קשיים", קיימים אצל מי
3 שמנסה ואילו התובע מעיד על המנעות מוחלטת. לזה לא מצאתי כל הצדקה. בין אם התובע החליט
4 לא לעבוד כי הדבר אפשרי (נוכח עזרת המשפחה) ובין אם בפועל הוא מקיים פעילות אמיתית בשוק
5 ההון (ולא רק טוען שכך הוא עושה, כדי לשמור על כבודו), אין כל סיבה לייחס לפציעתו את החלטתו
6 שלא לעבוד. אם אכן התובע אינו עובד כלל, נראה שיש לכך סיבות אשר אינן קשורות דווקא לאירוע
7 הנשיכה והן עולות בקנה אחד עם תקופות האבטלה הממושכות שלו בעבר.

8

9 הפסדים עקב פגיעה בכושר העבודה בעבר- התובע טוען ששכרו הממוצע ב"בית בכפר" שעמד על כ-
10 4,886 ₪ לא משקף את הפסדיו ומבקש להעריך את הפסדיו לפי בסיס שכר של 6,486 ₪ (ובשערוך -
11 7,543 ₪) על בסיס שכרו הממוצע בשנת 2006, וטוען התובע להפסדי עבר בסך 437,494 ₪. הנתבעות
12 סבורות שלמעשה לא הפסיד התובע הכנסה בעבר כלל.

13 לפי טופס 106 התובע עבד בשנת 2007, שנת התאונה, מחודש אוגוסט עד לחודש דצמבר שבו פוטר.
14 פרופ' פניג לא קבע לו נכות זמנית המצדיקה את העדרותו מעבודה. התובע לא הגיש תלושי שכר ולא
15 הוכיח שבפועל הפסיד שכר עבודה כלשהו בעקבות אירוע הנשיכה. במשך חמש השנים האחרונות
16 התובע לא עבד, לטענתו. לא מצאתי שניתן לייחס זאת לאירוע הנשיכה. ממילא, לא העמיד התובע
17 למבחן את כושר עבודתו. ככל שאיבד מכושר זה בעבר, לא גרם לו הדבר כל נזק ממון.

18

19 הפסד כושר השתכרות לעתיד- התובע טוען שלמרות שנכותו הרפואית עומדת על 10%, משמעותה
20 התפקודית היא 40% (אף שקשה לראות כיצד אפילו נכות תפקודית כזאת מצדיקה 100% בטלה).
21 הוא בן יותר מ-51 ויש לחשב את הפסדיו עד לגיל 70. סה"כ טוען התובע להפסד הכנסה עתידי בסך
22 518,737 ₪. הנתבעות טוענות שהתובע בחר לא לשוב למעגל העבודה ולחלופין, שהוא עובד בשוק
23 ההון. למרות שהתובע טוען שאינו עובד, אין לו חובות וחשבון הבנק שלו ביתרת זכות. להחלטה שלא
24 לעבוד אין כל קשר לתאונה. לרשות התובע עומד כסף זמין של המשפחה שאותו הוא משקיע.
25 לא מצאתי סיבה כלשהי להניח שנכותו התפקודית של התובע שונה מנכותו הרפואית. הראיות
26 מצביעות על שני מסלולים אפשריים לחישוב הפסדיו בעתיד:

27 (א) התובע אכן עובד בשוק ההון. זה מה שמספר התובע לאנשים וכך גם מסר למשטרה. התובע
28 הסביר שזו אינה אמת, אך הוא נהוג לספר זאת כדי לשמור על כבודו. זה עשוי להיות הסבר משכנע
29 לשקר על רקע חברתי, אך קשה להסביר כך מסירת הודעה כוזבת למשטרה. מכל מקום, אפילו
30 התובע עוסק בפעילות כלשהי בשוק ההון, אין עליה כל מידע. לא ברור אם מדובר ב"עבודה" (דהיינו
31 שהוא משקיע כספי זרים לשם רווח או שהוא משקיע את נכסי המשפחה) מה היקפה ומה פירותיה.
32 ממילא מכל זה לא ניתן לחלץ מידע המאפשר אומדן נזקי התובע.

33 (ב) התובע אינו עובד, כטענתו. אם זו האמת, יש לברר מה היה עשוי להיות כושר השתכרותו ומה
34 ממנו איבד. לפי מסמכי המלי"ל בשנים 2004 עד 2006 התובע השתכר בממוצע 6,724 ₪. בעבר הרוויח
35 גם יותר. נתונים אלה מתייחסים רק לתקופות שבהן הועסק התובע ובפועל היו לו גם תקופות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 163576-09 גולדמן ואח' נ' חולון מוטורס בע"מ ואח'

1 אבטלה ממושכות. ממילא ברור שהכנסתו החודשית **הממוצעת** נמוכה בהרבה. זו הסיבה שבגללה
2 כנראה היה מוכן לעבוד לפני שנשך בשכר צנוע של 4,886₪. בהעדר נתון אחר, נראה שזהו בסיס
3 ריאלי להעריך את כושר השתכרותו. בהנחה שהתובע איבד 10% מכושרו להפיק הכנסה זו עד לגיל
4 פרישתו החוקי נזקו המהוון הוא 66,877₪.

5
6 **הפסדי פנסיה וזכויות סוציאליות**- התובע טוען שנגרמו לו ושייגרמו לו הפסדי דמי פרישה ופיטורין
7 בשיעור 8.33% מהפסדי שכרו וכן טוען להפסד 5% צבירה לקופת גמל ו- 7.5% צבירה לקרן
8 השתלמות. הנתבעות טוענות שמקום שלתובע לא נגרמו ולא ייגרמו הפסדי שכר כתוצאה מפציעתו,
9 ממילא לא ייגרמו לו גם הפסדי פנסיה וזכויות סוציאליות. כמו כן, טוענות הנתבעות שהתובע לא
10 הוכיח בפועל את הפרשת הסכומים בשיעורים הנטענים.

11 מאז שנכנס לתוקפו צו ההרחבה המטיל על כל מעביד חובה להפריש כספי פנסיה עבור העובד, אין
12 עוד מחלוקת שאם נגרמו לתובע הפסדי שכר, נגרמו לו גם הפסדי פנסיה (ליתר דיוק אבדו לו
13 הפרשות המעביד). הפסדי זכויות סוציאליות אחרות יש להוכיח. התובע לא הביא נתונים ממשיים
14 המאפשרים לבחון את ההסדר הפנסיוני שהיה לו לפני שחדל לעבוד. ממילא כל הערכה של הפסדים
15 אלה לוקה בספקולטיביות רבה. גלובאלית, מוערך הפסד זה ב- 7,000₪.

16
17 **כאב וסבל**- התובע מבקש פיצוי של 180,000₪ לאור חומרת האירוע ותוצאותיו הקשות. מומחה בית
18 המשפט ציין שהתובע תפס את האירוע כמסכן חיים ומכאן גם נזקו הנפשי. הנתבעת 1 מציעה לפצות
19 את התובע בראש נזק זה ב- 20,000₪. הנתבעת 2 טוענת שהתובע לא אושפז ולא נגרמה לו כל נכות
20 תפקודית ואין לפצותו כלל בראש נזק זה.

21 הפיצוי בראש נזק זה מצוי בתחום שיקול דעתו של בית המשפט. התובע נפגע באירוע מפחיד וכאוב.
22 אף שלא אושפז, הוא נזקק לטיפול רפואי הכולל תפרים וחבישה ונותרה לו פגיעה אסתטית. בזמן
23 התקיפה התובע חש איום ממשי על חייו. לאור זאת יפוצה התובע בתשלום 50,000₪.

24
25 **הוצאות רפואיות לעבר ולעתיד** – פרופ' פניג קבע את דרגת נכותו של התובע בהנחה שיערוך כ- 20
26 טיפולים קוגניטיביים בעלות של כ- 300₪ למפגש. התובע טוען כי בפועל, אין לדעת לכמה טיפולים
27 יזדקק וגם אין לדעת כמה יעלו, וטפול פרטי יקר משהעריך המומחה. התובע טוען גם שסביר
28 שיזדקק גם לטיפול פסיכיאטרי בעתיד וכי מצבו עשוי אף להחמיר. התובע מעריך את הפסדיו על
29 דרך האומדן בסך 180,000₪. התובע צירף למוצגיו קבלות חלקיות ע"ס 10,803₪ מרביתן מפרטות
30 רכישת תרופות פסיכיאטריות. לטענתו, אלה הן רק מקצת מהוצאותיו שנשתמרו. הנתבעות טוענות
31 שהתובע לא קיבל ואף לא מקבל כל טיפול קוגניטיבי על פי המתווה שנקבע בחוות דעתו של מומחה
32 בית המשפט, דבר המעיד על כך שמצבו יציב ושהתובע לא מתכוון לפנות לטיפול גם בעתיד. לגבי
33 הקבלות נטען כי הן אינן רלוונטיות וכוללות קבלות גם עבור טיפול קרדיולוגי ואורתופדי.

34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 09-163576 גולדמן ואח' נ' חולון מוטורס בע"מ ואח'

1 פרופ' פניג העריך שהתובע יזדקק לסדרה של 20 טיפולים בעלות של 300₪ לטיפול. לא הובאו בענין
 2 זה ראיות כלשהן, אך איני מוצא בסיס לחלוק על אומדן המחיר ע"י המומחה (המתיישב היטב עם
 3 ניסיון בית-המשפט באשר לעלות המקובלת גם בשוק הפרטי). סכום זה מצטבר ל-6,000₪.
 4 רוב הקבלות שצירף התובע אכן נראות כרלבנטיות לנזק שנגרם לו עקב נשיכתו. סביר שלא כל
 5 ההקבלות נשמרו. לאור זאת מוערכות הוצאותיו הרפואיות של התובע בעבר בסך 15,000₪.
 6 פיזורו של סכום זה לאורך הזמן שחלף מאז התאונה מצביע על ממוצע חודשי של כ-240₪ (לרבות
 7 בתקופה סמוכה יחסית לפציעה, שאז ההוצאה צפויה להיות גבוהה במיוחד). לאור זאת, נראה
 8 כסביר שגם בעתיד יוציא התובע כ-200₪ לחודש. לתקופת תוחלת חייו, מצטבר סכום מהוון של
 9 44,375₪. על-כן, סה"כ יפוצה התובע בגין הוצאותיו הרפואיות לעבר ולעתיד בסך 65,375₪.

10
 11 עזרת צד ג' והוצאות נסיעה וניידות לעבר ולעתיד - התובע טוען שנגרמו לו ושייגרמו לו הפסדים בגין
 12 עזרת צד ג' לה הוא נזקק מיום האירוע. הוא מעריכם בסך 80,000₪. הנתבעות טוענות שהתובע
 13 עצמאי בתפקודו ולא נזקק לעזרה בפועל ואין להפלא על שלא תמך את טענותיו ולו בבדל ראייה.
 14 התובע טוען להפסד 20,000₪ בגין הוצאות נסיעה וניידות. הנתבעות סבורות שלא הוכיח גם נזק זה.
 15 התובע לא הוכיח את הזקקותו לעזרה בעבר ואם במשך השנים שחלפו לא נזקק לעזרה, אין סיבה
 16 להניח שיזקק לה בעתיד (אין סיבה רפואית להניח שהוא מוגבל בתפקודו במשק הבית). לא מצאתי
 17 להיכן אמור היה התובע לנסוע בעקבות פציעתו ומדעו גרמה לו זו הוצאות נסיעה. עם כל זאת, סביר
 18 שבתקופה הסמוכה לאחר שנפצע, סבל התובע מכאבים והוגבל בפעילותו היומיומית – אז מן הסתם
 19 קיבל עזרה יחסית רבה מבני משפחתו וסביר שהוציא מיני הוצאות קטנות שנועדו להקל על חייו בלי
 20 לשמור מהן קבלות. בגין כל אלה והתובע יפוצה בתשלום 5,000₪.

21
 22 לסיכום: התביעה נגד נתבע 3 נדחית. התביעה נגד נתבעות 1-2 מתקבלת והן ישלמו לתובע יחד ולחוד
 23 – סך 194,252₪ בתוספת שכ"ט עו"ד בסך 40,000₪, האגרה והוצאות כפי שישום הרשם.

24
 25 ניתן היום, כ"ו טבת תשע"ג, 8 ינואר 2013, בהעדר הצדדים.

26
 27 ירון בשן, שופט

